

Bruxelles, den 13. juni 2016
(OR. en)

9222/16

ECOFIN 462
UEM 208
SOC 326
EMPL 222
COMPET 296
ENV 341
EDUC 197
RECH 188
ENER 204
JAI 452

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Komm. dok. nr.:	9136/16 ECOFIN 427 UEM 177 SOC 291 EMPL 187 COMPET 264 ENV 308 EDUC 164 RECH 156 ENER 169 JAI 414 - COM(2016) 339 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS HENSTILLING om Nederlandenes nationale reformprogram for 2016 og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2016

Hermed følger til delegationerne ovennævnte udkast til Rådets henstilling, som er blevet revideret og godkendt af de forskellige rådsudvalg på grundlag af Kommissionens forslag COM(2016) 339 final.

RÅDETS HENSTILLING

af ...

om Nederlandenes nationale reformprogram for 2016 og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2016

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. november 2015 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2016 om samordning af de økonomiske politikker. Den 17.-18. marts 2016 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 26. november 2015 vedtog Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Nederlandene blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet. Den 18.-19. februar 2016 tilsluttede Det Europæiske Råd sig denne henstilling, og den 8. marts 2016 blev den vedtaget af Rådet³. Da Nederlandene har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Nederlandene sikre en fuldstændig og rettidig implementering af denne henstilling.
- (2) Den 26. februar 2016 blev landerapporten for Nederlandene 2016 offentliggjort. Den indeholdt en analyse af Nederlandenes fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som blev vedtaget af Rådet den 14. juli 2015, og opfyldelsen af Nederlandenes nationale Europa 2020-mål. Rapporten indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Den 8. marts 2016 fremlagde Kommissionen resultaterne af den dybdegående undersøgelse. Kommissionen konkluderer af sin analyse, at Nederlandene er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Det er afgørende at tackle den meget høje gæld i husholdningerne. Det store og vedvarende overskud på betalingsbalancens løbende poster, som afspejler strukturelle træk ved økonomien og politiske parametre vedrørende ikkefinansielle selskaber, er fortsat en udfordring, også i lyset af den afsmittende virkning på andre medlemsstater i euroområdet.

³ EUT C 96 af 11.3.2016, s. 1.

- (3) Den 28. april 2016 forelagde Nederlandene sit nationale reformprogram for 2016 og sit stabilitetsprogram for 2016. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (4) Der er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁴ kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende denne bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter de europæiske struktur- og investeringsfondes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (5) Nederlandene er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten og omfattet af overgangsbestemmelsen vedrørende gældskriteriet. I henhold til 2016-stabilitetsprogrammet har regeringen planer om gradvist at mindske den samlede saldo til 0,1 % af BNP i 2019. Samtidig forventer regeringen i 2016 en forværring af den genberegnete strukturelle saldo⁵ til -1,4 % af BNP og derefter en forbedring. Den mellemfristede budgetmålsætning – et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP – forventes at blive nået i 2019. På grundlag af den genberegnete strukturelle saldo vil den mellemfristede budgetmålsætning imidlertid være opfyldt allerede fra 2018. I henhold til stabilitetsprogrammet forventes den offentlige gældskvote at nå 65,4 % i 2016 for derefter gradvist at falde til 58,9 % i 2019. Det makroøkonomiske scenarie, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistisk. På basis af Kommissionens forårsprognose 2016 risikerer Nederlandene under antagelse af uændret politik i 2016 og for perioden 2016-2017 en vis afvigelse fra kravene i den forebyggende del. Nederlandene forventes at overholde overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet i 2016 og – efter udløbet af overgangsperioden – gældsreduktionsmålet i 2017. På grundlag af vurderingen af stabilitetsprogrammet og under hensyntagen til Kommissionens forårsprognose 2016 er Rådet af den opfattelse, at Nederlandene forventes at være i bred overensstemmelse med bestemmelserne i stabilitets- og vækstpakten. Der vil imidlertid være behov for yderligere foranstaltninger for at sikre overensstemmelse i 2016 og 2017.

⁵ Kommissionen har genberegnet den strukturelle saldo ud fra oplysningerne i stabilitetsprogrammet efter en i fællesskab aftalt metode.

- (6) Den seneste tids vækst i beskæftigelsen kan fuldt ud henføres til en stigning i antallet af beskæftigede på tidsbegrænsede kontrakter og en stigning i antallet af selvstændige. Selv om Nederlandene har truffet foranstaltninger for at løse problemet, er der behov for en mere sammenhængende strategi. De ringe muligheder for at komme fra tidsbegrænsede til tidsubegrænsede kontrakter udgør stadig en risiko for segmentering af arbejdsmarkedet. Den høje og stigende andel af tidsbegrænsede kontrakter skal ses i lyset af de store forskelle i bestemmelserne om jobbeskyttelse, der gælder for tidsbegrænsede kontrakter i forhold til tidsubegrænsede kontrakter. Selvstændige uden ansatte har oftere utilstrækkelige invaliditets-, arbejdsløsheds- og aldersforsikringer, hvilket kan påvirke bæredygtigheden af det sociale sikringssystem på lang sigt. Der er indført flere foranstaltninger, som har mindsket forskellene mellem tidsubegrænsede og tidsbegrænsede kontrakter. Gunstige skatteordninger og fritagelse for at betale visse sociale sikringsbidrag giver stadig økonomiske incitamenter til at drive selvstændig virksomhed.
- (7) En nøgleudfordring, hvad angår husholdningernes høje gældsætning, er boligmarkedet, hvor de stivheder og forvridende incitamenter, der er blevet opbygget gennem årtier, præger boligfinansieringen og opsparingsmønstrene. Husholdningernes tendens til at optage lån mod sikkerhedsstillelse i fast ejendom er i høj grad et resultat af årelange finanspolitiske incitamenter, navnlig fradragsretten for renteudgifter. Siden 2012 er der indført en række foranstaltninger for delvis at afhjælpe dette problem, men de er ikke blevet styrket i overensstemmelse med Rådets henstilling for 2015. Udviklingen af et velfungerende privat udlejningsmarked hæmmes af subsidier i andre sektorer af boligmarkedet. Den sociale boligsektor er en af de relativt største i Unionen, men boligerne anvendes ikke altid efter hensigten i forhold til lejere, der har et reelt behov. Der er indført en mere indkomstbaseret huslejedifferentiering i den sociale boligsektor. Boligselskaberne skal adskille aktiviteter af almindelig økonomisk interesse (dvs. socialt boligbyggeri) fra andre aktiviteter. Da nogle forvridende incitamenter på det sociale boligmarked, som knytter huslejer til indkomsten, er blevet behandlet, bør denne del af Rådets henstilling for 2015 ændres til en overvågning af situationen. Samtidig er boligmarkedet stadig betydeligt forvredet, da skattereglerne fortsat begunstiger lånefinansiering af boliger med en forskelsbehandling af husholdningerne til følge. Der er behov for yderligere fremskridt på disse områder.

- (8) Ud over de økonomiske konsekvenser af forvridningerne på boligmarkedet vejer de obligatoriske ikkeskattemæssige bidrag til pensionssystemets anden søjle tungt i husholdningernes disponible indkomst. Pensionssystemets anden søjle er velfungerende med hensyn til kvalitet og tilstrækkelighed, men på minussiden kan nævnes den manglende gennemsigthed og solidaritet mellem generationerne samt følsomheden over for økonomiske udsving. I de seneste år er pensionssystemets bæredygtighed blevet forbedret, ved at pensionsalderen frem til 2021 hæves til 67 år og derefter kædes sammen med den forventede levealder. Pensionsbidragene er i gennemsnit aftaget, da den maksimale pensionsbidragssats, der er fritaget for skat, er blevet sænket. En passende fordeling af omkostninger og risici inden for og mellem generationerne, som går videre end de regler, der er vedtaget for indeksregulering og finansielle stødpuder (de finansielle vurderingsrammer), vil medvirke til, at husstandene fordeler deres økonomiske midler på en mere vækstfremmende måde. Regeringen har bebudet sin hensigt om at foretage en gennemgribende reform af pensionssystemets anden søjle med inddragelse af arbejdsmarkedets parter for at skabe en mere gennemsigtig og aktuarmæssigt retfærdig ordning.
- (9) Investeringerne faldt markant under den økonomiske krise og har kun delvis genvundet tabet. Det lave investeringsniveau i økonomien som helhed synes at have en stærkt cyklisk karakter. Det skyldtes især afmatningen på boligmarkedet og en stram finanspolitik. Hindringerne for investeringer synes at være lavere, men ikke desto mindre er der formentlig i forbindelse med usikkerheden på markedet og lovgivningsmæssige faktorer et lavt investeringsniveau i bygge- og anlægssektoren og i sektoren for vedvarende energi. Til trods for de bedre kreditvilkår er der øgede risici i forbindelse med kreditskabelse i det nuværende finansielle klima. De offentlige udgifter til FoU har været faldende siden 2014, og de private FoU-udgifter er fortsat lave. I 2015 anbefalede Rådet derfor, at Nederlandene omlægger de offentlige udgifter i retning af investeringer i FoU og gør en indsats for at øge de private investeringer i FoU. De offentlige og private udgifter til FoU er lave i forhold til uddannelsesniveauet, de uddannelsesmæssige resultater og den økonomiske udvikling.

- (10) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Nederlandenes økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2016. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram samt opfølgningen på de henstillinger, der er blevet rettet til Nederlandene i de foregående år. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Nederlandene, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke EU's samlede økonomiske styring, ved at der på EU-plan ydes bidrag til de kommende nationale beslutninger. Henstillingerne som led i det europæiske semester afspejles i henstilling 1 til 3 nedenfor.
- (11) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet, og dets holdning⁶ afspejles navnlig i henstilling 1 nedenfor.
- (12) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger efter artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 er afspejlet i henstilling 3 nedenfor,

⁶ I medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

HENSTILLER, at Nederlandene i 2016 og 2017 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Begrænse afvigelsen fra den mellemfristede budgetmålsætning i 2016 og opnå en finanspolitisk tilpasning på 0,6 % af BNP i 2017. Omlægge de offentlige udgifter i retning af støtte til investeringer i FoU.
2. Tackle de resterende hindringer for ansættelse af personale på tidsubegrænsede kontrakter og lette overgangen fra tidsbegrænsede til tidsubegrænsede kontrakter. Håndtere den store stigning i antallet af selvstændige uden ansatte bl.a. ved at reducere de skattemæssige fordele ved selvstændig virksomhed, uden at det går ud over iværksætteriet, og ved at fremme de selvstændige erhvervsdrivendes adgang til økonomisk overkommelige sociale beskyttelsesordninger.
3. Træffe foranstaltninger til at gøre pensionssystemets anden søjle mere gennemsigtig, mere retfærdig på tværs af og mellem generationerne, og mindre følsom over for økonomiske udsving. Træffe foranstaltninger til at fjerne de sidste forvridninger på boligmarkedet og fjerne fordelene ved gældsfinansiering for husholdninger, navnlig ved at sænke rentefradraget på realkreditlån.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*
